

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

צ"פ

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzefat
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש ירושלים
Heichal Hakodesh Jarusalem
שבטי ישראל 39
052-712-8416

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh Beitar Illit
רחוב ברים 9
052-764-4664

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh Bnei Brak
רחוב ויינרב 3
054-848-0941

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh Yavne'el
רחוב דרך הבקעה
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

בקר באתר שלנו - ברסלב סנטר
www.BRESLEVCENTER.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש חייגו
0797040066
שמעו ותחי נפשכם

לקבלת הקונטרס במייל,
לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליון שלחו מייל ל'
ATZATOEMUNA@GMAIL.COM

לרכישת קונטרסים, דיסקי אונקי, כרטיסי זיכרון, עם
השיעורים והניגונים של הראש ישיבה
וכן למידע על נסיעות לציון מוהרא"ש זיע"א ביבניאל
0527644664 חייגו:

עֵצָתוֹ אֱמוּנָה

- א..... מה עדיף שעוד גמרא בעיון או למוד גמרא בגרסא?
ב..... להיות בשפת עם אמי או עם אבי?
ג..... איך אפשר להתחזק אחרי הפסד כספי גדול?
ד..... למה לא הודיעו על כך שראש הישיבה מגיע לבית שמש?
ה..... איך אוכל להיות איש כשר כשיש לי אשה עם בעיות נפשיות? ז.....

אִישׁ אֱמוּנָה

- א..... עקר התשובה כשישמע בזיונו, ידם וישתק
ב..... אני נוסע לאומן כי כך צוה רבנו.....
ג..... תכבד את אשתך ואת השבת.....
ד..... הרי צנועה ותקבלי חתן כשר.....
ה..... אל תרחיק את התפלה להמשך היום.....
ו..... לחנך את הילדים לדבר יפה.....
ז..... על ידי הפצה אתה יכול להציל חיים.....

עֲצוּתוֹ אֲמוּנָה

מה עדיף שיעור גמרא בעיון או למוד גמרא בגרסא?

שאלה:

אני מאזין הרבה לשיעורי ראש הישיבה שליט"א, וזה נתן לי חשק להתחיל ללמוד יותר תורה, ואני רוצה לדעת איך לעשות זאת.

כרגע יש לי שיעור בגמרא שבת, ואני לומד כמעט בכל יום, ואני משתדל להבין את הגמרא בעזרת מהדורת שוטנשטיין. אבל אני רוצה גם להתחיל ללמוד יותר גמרא על פי סדר דרך הלמוד של רבנו, זה באמת אומר שאני צריך להגיד את המלים בלי להבין? והאם אני צריך לעזוב את השיעור גמרא בעיון שאני כן מבין? ומה עדיף ללמוד גמרא או משניות?

נסיתי היום לגרס דף גמרא בלי להבין, וזה לקח לי עשר דקות, שאמשיך? וכמה דפים צריכים ללמד בכל יום?

אני רוצה להתחדש בלמוד התורה, ואני מקווה שראש הישיבה שליט"א ינחה אותי בדרך הנכונה של למוד התורה.

יירר פח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, עשרה בטבת, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אל תעזב את השיעור עיון בגמרא; תמשיך ללמוד את השיעורים שלך, כי רבנו רצה שיהיה לנו שיעור עיון, באותה שיחה שרבנו אומר שגלמוד הרבה גם בלי הבנה, אומר רבנו (שיחות ה"ן סימן עו): "גם צריכין ללמוד איזה שיעור ביום בקצת עיון".

ראוי שיהיה לה שני שעורים, שעור אחד שאתה לומד ומבין וכו', ובנוסף יהיה לה שעורים בכל חלקי התורה גם בלי הבנה, כמו שרבנו אומר (שם): "טוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו, רק ללמד בפשיטות בנריות ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", טוב להתרגל ללמד הרבה בפשיטות גם בלי להבין, "ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן", לא להתעכב במקום שלא מבינים אלא להמשיך ללמד הלאה, "ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה, כשילמד פסדר בנריות להלן יותר", כי כשלומדים הרבה בסוף מבינים את מה שמקדם לא הבינו.

ורבנו אומר (שם): "שאינ צריכין בלמוד רק האמירה לבד - לומר הדברים פסדר", גם כשלא מבינים כלום יש להמשיך לומר את המלים, "וממילא יבין", כי בסוף מבינים הכל, "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שיירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל. רק יבנים מחו בהלמוד ויאמר פסדר בנריות וממילא יבין", לא לפל מזה שלא מבינים מיד - שזה לבד שרוצים להבין מיד - מקשה על הבנת הלמוד, אלא להמשיך לומר את המלים כסדרן וממילא יבין, "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישאר איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו - מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמר, והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: "גרוסה נפשי לתאבה", פי חכמינו זכרונם לברכה אומרים שעל האדם לגרס הרבה מלים של התורה הקדושה, גם כשהוא לא מבין את למודו, ורק לאחר מכן עליו ללמד כדי להבין, "פי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם, ולחזור להתחיל, ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין", כי כשמתרגלים לומר את הדברים במהירות, זוכין ללמד הרבה מאד; זוכין לסיים הרבה פעמים כל ספר, עד שזוכים להבין.

אשרי מי שלא מניח לאף אחד להטעות אותו; אצלו יתקיים הפסוק (משלי לא, כה): "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון"; שחכמינו זכרונם לברכה דורשין על זה (שמות רבה נג, ב): "אימתי התורה משחקת?" מתי התורה מחיכת לו לאדם, מתי זוכה האדם לראות מה הוא הספיק בחייו? "הגוי ליום אחרון", ביומו האחרון; אז יבאו כל פרקי המשניות וכל דפי הגמרא, אז יראו את אמתת סדר דרף הלמוד; את גדל זכותם של אלו ששמעו בקול רבנו בתמימות ובפשיטות.

בַּעַת הַלְוִיָּהּ שֶׁל אֶחָד שֶׁשָּׁמַע בְּקוֹל רַבְּנוֹ, לֹא יִכְפוּ סֵתֶם עַל אַרְוֹן פְּשוּט, אֲלֵא יִכְפוּ עַל אַרְוֹן קֹדֶשׁ, אַרְוֹן מְלֵא סִפְרִים; בְּאַרְוֹן יִהְיוּ מִנְּחִים כָּל הַתַּנְ"ךְ, שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, בְּבָלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֵפְתָא, רַמְבַּ"ם, טוֹר, שְׁלַחַן עָרוּף, כָּל הַמְדְרָשִׁים, זֶהר וְתַקוּנִים, כָּל סִפְרֵי רַבְּנוֹ וְכוּ' וְכוּ'; אֲזַי יֵרְאוּ אֶת גְּדֹל מַעְלַת סְדֵר דְּרָף הַלְמוּד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְהִיּוֹת בְּשִׁבְת עִם אִמִּי אוֹ עִם אָבִי?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,
 תוֹדָה עַל הַמְּקַתֵּב הָאֲחֵרוֹן שֶׁשְׁלַחְתֶּם לִי, בְּרוּךְ ה' זְכִיתִי לְסִים סְדֵר מוֹעֵד.
 הוֹרֵי פְרוּדִים, וְהַרְבֵּה פְעָמִים קוֹרָה שְׁאֲבִי מִבְּקֻשׁ מִמְּנֵי שְׁאֲבוּא אֲצִלוֹ לְשִׁבְת, וְאִמִּי מִבְּקֻשׁת
 גַּם שְׁאֲבוּא אֲלֶיהָ לְשִׁבְת, אֵל מִי אֵלָּךְ?
 אֲנִי כוֹתֵב אֶת הַמְּקַתֵּב עִם דְּמַעוֹת בְּעִינַיִם, רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה אֵינִי יָכוֹל לְתַאֵר לְעַצְמוֹ מֵה עוֹבֵר
 עָלַי יוֹם וְלַיְלָה, אֲנִי מִרְגִּישׁ שְׁחִי מִתְרַסְקִים לִי מוֹל הָעִינַיִם, הוֹרֵי לֹא מִפְּסִיקִים לְרִיב, כָּל אֶחָד
 מִחִפְּשׁ רַק אֵיךְ לְהִצִּיק לְשֵׁנִי, אֲנִי מִבְּקֻשׁ מִרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שֶׁיִּכְתֵּב לִי עוֹד חֲזוּק.
 רְצִיתִי לְשָׂאֵל גַּם בְּעִנְיַן הַפְּצָה, אֲנִי רוֹצֵה לְהַתְחִיל לְעֻשׂוֹת הַפְּצָה, אֵיךְ עוֹשִׂים אֶת זֶה? אוּלַּי
 יוֹכֵל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה לְחַזֵּק אוֹתִי בְּעִנְיַן 'הַפְּצָה'?

יִישֵׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֻזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - מוֹצְאֵי שִׁבְת קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וַיְחִי, י"ד טַבַּת, שְׁנַת תש"פ לְפָרְט
 קָטָן
 לְכַבֹּד הַבְּחוֹר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
 קְבַלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.
 בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ תִּתְחַזַּק עִם כָּל הַכַּחוֹת לֹא לְהִשְׁכַּר מִהַמְצָב בּוֹ הוֹרֵיךְ נִמְצְאִים;
 נְכוֹז, אֶתָּה עוֹבֵר תְּקוּפָה קִשָּׁה, הוֹרֵיךְ רַבִּים וְאֵינְךָ יָכוֹל לְרֹאוֹת זֹאת, עִם כָּל זֹאת מְאֹד
 אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ אֵל תִּהְיֶה חֵלֶק מִהַמְּחַלְקַת, תִּכְבֵּד אֶת שְׁנֵיהֶם - גַּם אֶת אָבִיךָ וְגַם אֶת אִמְךָ.
 לְגַבִּי שְׁאֵלְתֶךָ לְאִיפֹה לְלַכֵּת לְשִׁבְת; שִׁבְת אַחַת תִּהְיֶה עִם אָבִיךָ וְשִׁבְת אַחַת תִּהְיֶה

עם אפק, אם לא נח לך להיות אצלם תוכל ללכת אל סבא וכדומה, או היכן שנוח לך.

תתחזק בלמוד התורה, תנצל את שנות הבחורות עם למוד התורה; התורה מחזקת את האדם, התורה משמחת את האדם, התורה היא המקום הכי בטוח והכי טוב לרוץ לשם בעת שעוברים ימים קשים ומרים. קח גמרא ותלמד דף אחר דף, זה יתן לך כח להתחזק במצבך הקשה.

ונאפלו אם אתה לא מכין את הלמוד, וגם אם אינך יכול להתרפז מרב הטרדות שעוברים עליך תגיד הרבה דפי גמרא והרבה פרקי משניות, ועל ידי זה יהיה לך כח לשרד.

הפצה זה דבר חשוב מאד; אשריך שאתה חפץ להפיץ את העצות והחזיונים של רבנו לאחרים, אתה צריך רק להזהר מאד לא להתיחס ולהתגרר מן הלצים. אל תגרר לוכוחים עם אף אחד; כשאתה הולך לעשות הפצה תשאל: "אתה מענין לקבל מתנה יפה?" אם תהיה עונה לך: "כן", תבקש משהו לצדקה, תן לו ספר וכדומה ותמשיך הלאה, אל תדבר ואל תתנכח עם אף אחד. אם תהיה עונה: "אני לא צריך את הספר", תשאל אותו: "אולי תרצה לתת משהו לצדקה?" וזהו, לא מדברים עם אף אחד.

תשלח לי עוד מכתבים, אכתב לך בחזרה בעזרת ה'.

שבוע טוב.

...

איך אפשר להתחזק אחרי הפסד כספי גדול?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני עוסק בנדל"ן, אני עסוק ברכישת מגרשים ובנינים וברוה' עד היום הצלחתי מאד. אבל בקיץ האחרון רכשתי מגרש גדול שהיה אמור להכניס רוחים גדולים אבל בסוף התברר שאי אפשר לקבל התרי בניה על המגרש, והפסדתי הכל. אני פשוט לא יכול לחזור אל עצמי מהספור הזה, קשה לי מאד לעבל את זה, אולי ראש הישיבה יוכל לחזק אותי?

יישר פח.

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, ט"ו טַבַּחַת, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן
לְכָבוֹד ... נְרוֹ זָאִיר.
קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה מִסְפָּרִים (בְּרִכּוֹת ה:): הָאֲמוּרָא הַקְּדוּשׁ רַב הוּנָא נָחַל הַפְּסֹד
גְּדוֹל, הָיָה לוֹ אֲרַבַּע מְאוֹת חֲבִיּוֹת יַיִן וְכָלֵם הִחְמִיצוּ, הִלְכוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים לְבָקְרוּ
וּלְחַזְקוֹ, וְאָמְרוּ לְרַב הוּנָא: "לְעֵינַי מֵרַב מִמִּלְיָה", שְׁיַעֲשֶׂה חֲשׁוֹבֵן נֶפֶשׁ וַיָּשׁוּב בְּתוֹשֵׁבָה,
וַיִּתְעַשֵּׂר בַּחֲזָרָה. שְׁאֵל רַב הוּנָא אֶת הַחֲכָמִים: "מִי חֲשָׁדִינָא בְּעֵינַיִכוֹ", הַחוֹשְׁדִים
אֲתָם בִּי שְׁעִשִׁיתִי מַעֲשִׂים מְגַנְיִים? עָנּוּ לוֹ חֲכַמֵּינוּ: "וַיְמִי חֲשִׁיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְעָבִיד
דִּינָא בְּלָא דִּינָא", הַחוֹשֵׁד אֲתָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא יַעֲנִישׁ אֶת הָאָדָם בַּחֲנָם?
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מְבִיא הַפְּסֹד לְאָדָם אִם זֶה לֹא מְגִיעַ לוֹ לְפִי מַעֲשָׂיו, שְׁאֵלֵם רַב
הוּנָא אִם הֵם יוֹדְעִים עַל מַשְׁהוֹ שֶׁהוּא לֹא מִתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה, עָנּוּ לוֹ שֶׁהוּא לֹא מְשַׁלֵּם
לְפוֹעֲלִים שְׁלוֹ כְּפִי שְׁסַכְּם אֲתָם, וְקִבְּל רַב הוּנָא עַל עֲצָמוֹ לְשַׁלֵּם לָהֶם כְּפִי שְׁסַכְּם אֲתָם
וְקָרָה נִס וּמְחִיר הַחֲמִיץ עָלָה וְהוּא הִתְעַשֵּׂר בַּחֲזָרָה.

אִם הַפְּסֹדָתְךָ וְכוּ' תַעֲשֶׂה חֲשׁוֹבֵן נֶפֶשׁ וְתִתְחַרֵּט עַל מַעֲשִׂיךָ וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יַעֲשֶׂה אֲתָךְ נְסִים גְּדוֹלִים, וַיִּמְנַע מִמֶּךָ אֶת הַהַפְּסֹדִים, תַּצְלִיחַ וְתִרְוִיחַ הַרְבֵּה מְאֹד.
כְּשֶׁאָדָם מִפְּסִיד הוּא צָרִיךְ לְעָרֵךְ חֲשׁוֹבֵן נֶפֶשׁ מְדוּעַ עָשָׂה לִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כֵּכָה.
רַבְּנּוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קפ"ו): עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים סב, יג): "וַיִּלֶּךְ ה' הַחֲסֹד כִּי
אֲתָה תִשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ", הֵינּוּ שֶׁהוּא חֲסֹד גְּדוֹל מְאֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם
לְאָדָם מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מְבִין לְפִשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשָׂיו וְלִידַע הַחֲטָא שֶׁפָּגַם
בוֹ וְלָשׁוּב בְּתוֹשֵׁבָה, כִּי אִם הוּא הִזָּה מַעֲנִישׁ אֶת הָאָדָם בְּעֵנֶשׁ אַחַר הָאָדָם לֹא הִזָּה
יּוֹדַע עַל מָה לָּשׁוּב, אֲבָל כְּשֶׁהֵעֲנֶשׁ בָּא עִם חֲשׁוֹבֵן מְדִיק, בְּתַחֲמוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ לְשַׁפֵּר,
הוּא יוֹדַע בְּדִיוֹק עַל מָה הוּא צָרִיךְ לְהִתְחַרֵּט וְאִיפֹה הוּא צָרִיךְ לְשַׁפֵּר מַעֲשָׂיו.
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְרָכֶיךָ.

...

לְמָה לֹא הוֹדִיעוּ עַל כֶּף שְׂרָאשׁ הַיְשִׁיבָה מְגִיעַ לְבֵית שְׁמֵשׁ?
שְׁאֵלָה:
לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אני אברך מבית שמש, כבר תקופה ארוכה שאני ואשתי מאזינים לשעורים והם ממש האירו את חיינו.

כאב לי מאד לשמע שהיתם אצלנו כאן בבית שמש ולא ידעתי מזה. ורציתי לשאל למה לא הודיעו מראש שאתם מגיעים? למה לא לתת לעוד יהודים להנות על אף שאינם נמנים בין תלמידי הישיבה?

תודה רבה על הכל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אני שמח לשמע שאתה חי על פי עצותיו של רבנו; ושרבנו שנה לך ולאשתך את החיים לטובה.

כשחיים עם עצותיו של רבנו כל החיים משתנים; בפרט כשמתמידים עם העצה של התבודדות. רבנו נתן לנו מתנה את הענין של התבודדות, שהאדם ישפך את אשר על לבו אל השם יתברך בשפה שהוא רגיל לדבר, לספר להשם יתברך כל מה שעובר עליו; מוהרא"ש היה אומר שהיה כדאי להתקרב אל רבנו רק כדי לקבל את המתנה של 'התבודדות'. כשאדם מצית לרבנו ומדבר קצת עם השם יתברך בכל יום, הוא קובע לעצמו זמן לשוחח עם השם יתברך, ומספר להשם כל מה שעובר עליו, בפרטי פרטיות, אדם כזה חי חיים טובים.

עליך להבין שאני בעצמי גם לא יודע מתי אסע לארץ ישראל; כשאני נוסע לארץ ישראל זה לא מתכנן וזה לא מסדר זה קורה מדקה לדקה, בלי הכנות ותכניות וכו'. החלטתי מרגע אחד לשני שאני נוסע, נסעתי לחתונה של אחד מתלמידי הישיבה.

ביום שני בערב פרשת וישלח יצאתי, ביום שלישי אחר הצהריים הגעתי; נסעתי מיד ל"בית שמש" לבית המדרש היכל הקדוש, לשם התאספו תלמידי הישיבה ותלמידי היכל הקדוש. בהתחלה למדנו את הדף היומי ולאחר מכן דברנו מעצותיו של רבנו. משם נסעתי לירושלים לעסק בשדוף וכו', בשעה אחת עשרה התקיים שעור בירושלים עיר הקדוש.

ביום רביעי נסעתי ליבנאל לציונו של מוהרא"ש להתפלל שם, כמו

שְׁמוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב בְּצוּנָאָתוֹ שְׂיָבוֹאוּ אֶל צִיּוּנוֹ מֵעַת לְעַת. מִשֶּׁם נִסְעָתִי לְצַפָּת, שָׁם לְמַדְנוּ תַּחֲלָה אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי וְלֵאחֵר מִכֵּן הִתְחַזְקֵנוּ עִם הַעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנּוּ. מִשֶּׁם נִסְעָתִי לְבִנְי בְּרַק לְחַתֻּנָּה שֶׁל אַחַד מִתְלַמְיָדֵי הַיְשִׁיבָה וּמִשֶּׁם נִסְעָתִי בַּחֲזָרָה הַבֵּיתָה לְנִיּוֹ יוֹרֵק. אֵל תִּכְעַס עַל זֶה שֶׁלֹּא מוֹדִיעִים מְרֹאשׁ; אֲנִי בַעֲצָמִי לֹא יוֹדַע מִתִּי אֲנִי נוֹסֵעַ. אֲנִי כָּל כֵּךְ רוֹצֵה לְבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְזִכּוֹת לְכָל הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁזּוֹכִינן לָהֶם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל אֲנִי מְאֹד עָסוּק עִם תְּלַמְיָדֵי הַיְשִׁיבָה וְכוּ' וְכוּ'.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְבוֹא לְשַׁעֲרוֹרִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל טוֹב שֶׁתִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הַתְּלַמְיָדִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל; תּוֹדָה לַה שֵׁשׁ הַיּוֹם בְּכָל עִיר חֲבוּרָה שֶׁל תְּלַמְיָדֵי הַיִּכָּל הַקְּדוֹשׁ. אִם יִהְיֶה לְךָ קֶשֶׁר אִתָּם הֵם יוֹדִיעוּ לְךָ מִתִּי מִתְקַיֵּם שַׁעוֹר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

בַּעֲקָר תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק עִם הַשִּׁיחוֹת שֶׁאַתָּה שׁוֹמֵעַ וְלִצִּית לְרַבְּנּוּ, וְתִזְכֶּה לְדַבְּרִים יְפִים. מִי שֶׁמִּצִּית לְרַבְּנּוּ זֹכֶה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה הַכִּי גְבוּהָה שֶׁרַק שֶׁנִּיף לְהַגִּיעַ, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנּוּ אוֹמֵר (חֲזִי מוֹתֵר"ן, סִימָן שֵׁנֶר): "עַל שְׁנֵי כְּפוֹת יֵשׁ לִי רַחֲמָנוֹת גְּדוֹל עֲלֵיהֶם, עַל אֱלוֹי אֲנָשִׁים שֶׁהֵיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֵלַי וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים, וְעַל אֱלוֹי הַמְּקַרְבִּים אֵלַי וְאֵינָם מְקַיְמִים אֶת דְּבָרֵי, כִּי אֲנִי יוֹדַע, שִׁיְהִיָּה עַת, בְּעַת שִׁיְהִיָּה הָאָדָם מִנָּח עַל הָאָרֶץ עִם רַגְלָיו אֶל הַדְּלֵת, אִזּוֹ יִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ הַיֵּטֵב, וְיִתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד עַל שֶׁלֹּא זָכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלַי, אוֹ שֶׁלֹּא קִים אֶת דְּבָרֵי. כִּי אִזּוֹ יִדְעוּ שֶׁאִם הָיוּ מְקַרְבִּים אֵלַי וּמְקַיְמִים אֶת דְּבָרֵי, לֹא הָיָה מַדְרָגָה בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא הֵייתִי מְבִיאֵם לְאוֹתָהּ הַמַּדְרָגָה, אֲבָל אִזּוֹ לֹא יוֹעִיל לוֹ", כְּשִׁימּוֹת הָאָדָם וְיִשְׁכַּב עַל הָאָרֶץ עִם רַגְלָיו אֶל הַדְּלֵת הוּא יִתְחַרֵּט מְאֹד עַל שֶׁלֹּא הִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנּוּ, אֲבָל אִזּוֹ לֹא יוֹעִיל לוֹ כְּלוּם, אִזּוֹ כְּבָר יִהְיֶה מְאֵחֵר מְדִי. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה בְּכָל הַעֲנֻנִים.

...

אִיךָ אוֹכֵל לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֵׁי שֶׁלֵּי אִשָּׁה עִם בְּעִיּוֹת נַפְשִׁיּוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲשֵׁתִי סוֹבְלַת מִהַפְּרָעוֹת נַפְשִׁיּוֹת מְסִימּוֹת (פִּי. בִּי. דִּי.), וּמְאֹד קֶשֶׁה לִי עִם זֶה, אֲבָל מֵעַת

לְעַת אֲנִי מִתְחַזֵּק עִם שַׁעוֹרֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה.

כְּתוֹצֵאָה מִבְּעִיָּה זוֹ אֲנִי קוֹצֵת מִגְּבֵל בַּתְּחוּם הַעֲבוּדָה וְהַפְּרָנְסָה, וְלִצְעָרִי אֲנִי צָרִיךְ לְהַחֲלִיף

מְקוֹמוֹת עֲבוּדָה כְּמַעַט מְדִי שְׁבוּעַ.

אני אברך רציני, אבל קשה לי לשמר את עיני, בדרך כלל אני מנסה להתחזק ולהיות יהודי כשר, אני נגד סמרטפונים, אבל באשר יש לי רגע של חלשה, אני נכנס לחנות מחשבים פרוץ, ורואה דברים אסורים.

מצד אחד אני חושב "אני הרי אברך רציני, איך זה שאני עושה דברים כאלו?" אבל מצד שני אני חושב שאני מסכן גדול, יש לי אשה בעיתית, שהרבה פעמים מזלזלת בי, ואני יהודי ואסור לי להתחתן עם עוד אשה. ולמה טבע הקדוש ברוך הוא בעולמו קללה כזו שכשהאשה מזדקנת היא מאבדת את יפיה?.

יש לי ברוך ה' ילדים מתוקים, אני שואף להקים בית יהודי כשר, אבל לצערי אני נופל כל הזמן. אני לא יודע מה להגיד לכם, אני מרגיש מסכן גדול. הרבה פעמים אני חושב כמה מאשר הייתי אם הייה מתר להתחתן עם כמה נשים.

אני מקווה שראש הישיבה יוכל לחזק אותי.

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שמות, י"ז טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

זה לא חכמה לשיר את השיר שאתה שר בכל המכתב, שאשתך בעיתית וכו' וכו'; אל תחשב שאם תסתובב ותשיר בפני כלם שאשתך סובלת מבעיות נפשיות ורחמו עליך, זה לא יעזר לך וזה לא מצדיק את מעשיך, שאתה נופל רחמנא לצלן לעברות.

אני לא יודע מי אתה, אני לא מפיר אותך, אבל מתכן המכתב שלך נראה שאתה בעצמך זקוק לישועה גדולה, אתה שקוע בעברות, אתה פוגם בפגם הברית רחמנא לצלן; כל הראש שלך מלא טנפת, אתה לא מתבייש לכתב דברים שכששומעים אותם צריכים לקרע את הבגדים, אתה כותב: "כמה הייתי מאשר אם הייה מתר לחטא"; איך יהודי לא מתבייש לכתב כאלו מלים? ובאותה עת לכתב שהוא אברך רציני!

בבקשה ממך, תחזור בתשובה ותבקש סליחה מאשתך, ולא תסבל כל כך הרבה צרות. הבעל שם טוב הקדוש זכותו גגן עלינו אמר: "כשאדם חוטא במחשבה הוא יסבל צרות מבניו; כשאדם חוטא בדבור הוא יסבל צרות מאשתו, וכשאדם חוטא

בְּמַעֲשֵׂה' הוּא יִסְבַּל צְרוֹת מְשָׁאֵר אַנְשִׁים.

מוֹהְרָא"ש מְסַבֵּיר לָנוּ אֵת זֶה, שְׂכַשְׂאָדָם חוֹטֵא בְּדַבּוּר, הוּא לֹא מְדַבֵּר יָפָה, הוּא פּוֹגַע בְּאִשְׁתּוֹ וּמְצַעֵר אוֹתָהּ - הוּא יִסְבַּל מִמְּנָה, הוּא תִּמְרָר לוֹ אֵת הַחַיִּים. אֲבָל כְּשֶׁהָאָדָם שׁוֹמֵר אֵת הַדַּבּוּר, הוּא מְדַבֵּר יָפָה, הוּא לֹא מְנַבֵּל אֵת פִּיו, הוּא לֹא מְקַלֵּל; וּבִפְרָט אֵל אִשְׁתּוֹ הוּא מְדַבֵּר בְּצוּרָה יָפָה וְרַכָּה, הוּא מוֹדֵה לָהּ וּבוֹנֵה אוֹתָהּ, הוּא לֹא תָרִיב אִתּוֹ, הוּא רַק תִּשְׁמַח אוֹתוֹ, תְּמִיד הוּא תִּמְצָא חֵן בְּעֵינָיו, וְכַמָּה שֶׁהֵם יוֹתֵר יִתְבַּגְּרוּ יִהְיֶה בְּיַנְיָהֶם יוֹתֵר אֲהַבָּה, וְיוֹתֵר אַכְפָּתִיּוֹת בֵּין אֶחָד לַשֵּׁנִי.

קָלְלָה יֵשׁ כְּשִׁחוּטָאִים; הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֵת הָעוֹלָם עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב וְהַכִּי יָפָה, כְּשֶׁמְתַבַּגְּרִים הָאֲהַבָּה מִתְחַזְּקֵת וְגוֹדֵלֶת, אֲבָל כְּשִׁחוּטָאִים אֲזַי הַחַיִּים לֹא שׁוֹיִם כְּלוּם. פְּלֵאֵי פְּלֵאִים שְׂאָדָם כּוֹתֵב כִּכָּה עַל עוֹלָמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: "קָלְלָה טַבַּע הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם שְׂכַשְׂמְתַבַּגְּרִים מְאֻבְּדִים אֵת הַחֵן וְכוּ"; כְּשִׁחוּטָאִים וְלֹא שׁוֹמְרִים אֵת הָעֵינִים אֲזַי מְאֻבְּדִים אֵת הַחֵן. רַחֲמָנוּת עַל אֵלוֹ שְׂלֵא הוֹלְכִים בְּדַרְךְ הַתּוֹרָה, כִּי מִי שֶׁשׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמְצוֹת, מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֵת עֵינָיו וּמְחַשְׁבוֹתָיו, וְחִי רַק עִם אִשְׁתּוֹ, אֲצִלוֹ כָּל הַחַיִּים, הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְהַחֵן - מִתְחַזְּקִים וּמְתַרְבִּים.

זֶה לֹא חֲקָמָה לְדַבֵּא אֵת הָאִשָּׁה; כְּשֶׁאִשָּׁה צוֹעֶקֶת זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁהִיא סוֹכֵלֶת מִבְּעֵיּוֹת נִפְשִׁיּוֹת, כְּשֶׁאִשָּׁה בּוֹכָה זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁהִיא לֹא בְּרִיאָה, זֶה קוֹרֵה אֲצֵל כָּל אֶחָד, כְּשֶׁאָדָם חָלַשׁ וְשָׁבוּר בְּקַרְבּוֹ הוּא צוֹעֵק וּמְאֻבְּד עֲשֵׂתוֹנוֹת. וּבִפְרָט אֲצֵל הַנְּשִׁיִּים הַיְקָרוֹת שֶׁכָּלל יִשְׂרָאֵל מִתְקִים בְּזִכְרוֹתָן, הַנְּשִׁיִּים שְׁבוֹנוֹת אֵת הָעַם הַיְהוּדִי, הַמְגַדְלוֹת אֵת בְּנֵיהֶן, שְׁעוֹכֵר עֲלֵיהֶן הַרְבֵּה יְסוּרִים - צַעַר הָעַבּוּר, צַעַר הַלְּזָה וְאַחַר כֵּן צַעַר גְּדוּלַת בְּנִים, כָּל אֵלוֹ קָשִׁים מְאֹד, וְכִשְׁהַבְּעַל הוּא אָדָם רַע, הוּא רַק מְחַפֵּשׂ אֲצֵלָה אֵת הַחֲסוֹנוֹת, בְּרִדְאֵי שֶׁהִיא צוֹעֶקֶת וּבוֹכָה, זֶה עֲדִין לֹא הוֹפֵךְ אוֹתָהּ לְ'חוֹלֶת נִפְשׁ', זֶה עֲדִין לֹא אוֹמֵר שֶׁהַבְּעִיָּה אֲצֵלָה.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְזַהֵר אוֹתְךָ, תִּשְׁמֹר עַל הַחַיִּים שְׁלֶךְ; אֵל תִּתְרַיֵּב אֵת בֵּיתְךָ. תִּפְסִיק לְדַבֵּר עַל הַבְּעִיּוֹת שְׁלָה, תִּתְחִיל לְחַפֵּשׂ אֵת הַטוֹב שְׁבָה, תִּתְחִיל לְחַפֵּשׂ אֵת הַמַּעֲלוֹת שְׁלָה. הַמַּעֲלָה הַרְאוּשׁוֹנָה שִׁישׁ לָהּ זֶה שֶׁהִיא מְסַיְמָה לְגוֹר אִתְךָ, הִיא עוֹד לֹא בְּרַחַה מִבְּעַל שְׁמֻזְזוּל בָּהּ כָּל כָּךְ, וַיֵּשׁ לָהּ עוֹד הַרְבֵּה מַעֲלוֹת.

תִּשְׁמַח אוֹתָהּ; אִתָּה תִּהְיֶה הַמְטַפֵּל שְׁלָה, אִתָּה יְכוֹל לְרַפְּאוֹת אוֹתָהּ. בְּעַל טוֹב, בְּעַל מְסוּר יְכוֹל לְרַפְּאוֹת אֵת אִשְׁתּוֹ מִכָּל הַבְּעִיּוֹת. הַבְּעַל הוּא זֶה שֶׁצָּרִיךְ לְחַזֵּק וּלְשַׁמַּח אֵת הָאִשָּׁה עִם מְלִים טוֹבוֹת וְאַהֲבָה, וְאֲזַי כָּל הַבְּעִיּוֹת וְכָל הַמַּחְלוֹת יַעֲלָמוּ.

אם תִּחַפֵּשׁ בָּה אֶת הַטּוֹב, הִיא לֹא תִצְעַק עָלֶיךָ, הִיא תִחַיֶּה אִתְּךָ; אַתָּם תִּחְיוּ כְּזוּג
יוֹנִים בְּהַלּוֹם.

...

איש אמונות

עקר התשובה כשישמע בזיונו, ידם וישתק

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר.

בבקשה ממך אל תגיב ואל תענה על הבזיונות, תשתק ותבליג; ועל ידי זה תזכה לתקן את כל מה שאתה צריך לתקן.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה ספר, שפעם הלך רבי נחמן מטשערין עם אחד מאנשי שלומנו לצינו של רבנו הקדוש, בדרך עבר לידם מתנגד אחד וזרק חתיכת צואה על רבי נחמן מטשערין. רבי נחמן לבש קפוטת משי יקרה מאד והיא התלכלכה, אבל הוא לא התיחס לכך רק המשיך הלאה בדרך, אבל ההוא שהלך עם רבי נחמן פנה אל המתנגד והחל לצעק עליו: שגץ! וכו' והמתנגד צעק בחזרה וכו'. מיד תפס הרב מטשערין את החסיד ואמר לו: "שתק אל תענה, זה הרי כל הענין שלנו!" והוסיף: "אדם שמבישים אותו והוא שותק הוא זוכה לדברים נפלאים בזה העולם".

בפרט בבית כשאשתך עוקצת אותך, היא מבישת אותך, אל תענה חס ושלום, רק תבקש מה' בשקט: "רבנו של עולם סלח לי על חטאי"; כי כששומעים בזיונות ושותקים הקדוש ברוך הוא מוחל על כל העונות, כמו שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן 1): "ועקר התשובה כשישמע בזיונו, ידם וישתק", עקר דרך התשובה היא לשתק על הבזיונות; ראוי לה להיות שמח על כך שרבנו נתן לנו דרך תשובה קלה כזאת. אנחנו לא צריכים להתענות על מעשינו, אנחנו לא צריכים לערף עבודות ותקונים גדולים וכו' סגופים וכו', רבנו נתן לנו סוג אחר של תקון, התקון הוא שלא נשיב על הבזיונות.

אני מקווה שתהיה חזק ולא תפל מכל ה... וכו', ועל ידי זה תזכה לתקן את כל

מעשיך.

תהיה חזק עם הצלם אלקים שיש לך; אל תגע בזקן ובפאות, תהיה גאה אתם; וזה יביא לך שפע ברוחניות ובגשמיות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל דרכיך.

...

אני נוסע לאומן כי כך צוה רבנו

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

שלום וברכה לידידי היקר ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אני שמח לשמע שאמה רוצה לשהות ביחד עם החבורה שלנו באומן; עכשו עוד מקדם מדי בשביל לדעת כמה זה יעלה, עדין לא מדברים על מחירים וכו'; אם ירצה ה' אחרי פסח יתחילו להשכיר מטות.

היה לי ספור מענין עם מוהרא"ש בראש השנה האחרון שלו. מוהרא"ש התקשר אלי באמצע קנין תשע"ה ושאל אותי אם שכרנו כבר מקום לישיבה באומן לראש השנה, לא הבנתי מה מוהרא"ש רוצה, אבל רציתי לעזור למוהרא"ש ושאלתי אותו "במה אוכל לעזור?" ענה לי מוהרא"ש: "תשמר לי שני מטות, אחד בשבילי ואחד בשביל הבן שלי, אני רוצה להיות אצלך בראש השנה", שאלתי את מוהרא"ש: "מה קורה? לא שוכרים את המיגומטר?" ענה לי מוהרא"ש: "עלי אי אפשר לאים, אני מלמד מלחמה", והמשיך מוהרא"ש: "אתה יודע מה חושי הארץ אמר (שמואל ב, יז, ח): 'אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים הם ומרי נפש הם, כדוב שכול בשדה, ואביך איש מלחמה'; אני איש מלחמה, אני לא צריך פלום, עלי אי אפשר לאים. אני נוסע לאומן כי כך צוה רבנו, תשמר לי מטה לי ולבן שלי"; וחסשתי מאד בחשבי: 'מה יהיה? לא יתקיים המנין הגדול?' מה שקרה בסוף שאחרי שבוע מוהרא"ש התקשר להגיד לי שהכל הסתדר.

אז ראיתי את התמימות והפשטות של מוהרא"ש; לבוא לאומן היה אצלו דבר פשוט ומוכן מאליו גם כשאף אחד מהבית הכניסת לא יגיע וכו', אם רבנו צוה לבוא לאומן שום דבר לא מענין אותו.

וגם שמחתי אז מאד לשמע ממוהרא"ש שהוא רוצה לשהות אצלנו; כי עבר

עלי אז הרבה קשיים, אנשים הגיעו יום ולילה אל מוהרא"ש לספר לו לשון הרע על הישיבה וכו' וכו'. וזה היה לי לנחמה גדולה שמוהרא"ש רוצה לשהות עמי, ואני מאמין שמוהרא"ש נמצא אתנו תמיד גם באומן וגם במשך כל השנה, כי במקום שמדברים דבורי הצדיק שם נמצא הצדיק.

לגבי הבחור ... גרו יאיר עבור בתך; הוא בחור יקר, אבל הוא צריך עוד לחזור אל עצמו ממה שעבר עליו וכו', זה יכול להיות רעיון מצדן אבל צריך עוד לחכות קצת.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לה הצלחה בכל דרכיה.

...

תכבד את אשתך ואת השבת

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת ויחי, י"ג טבת, שנת תש"פ לפרט

קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

בבקשה ממך תראה לעזר לאשתך להכין את השבת; חסד מתחיל בבית, אל תתעסק עם שום דבר אחר, תעזר לאשתך שהיא לא תתמוטט, שיהיה לה כח להמשיך לנהל את הבית.

רבנו הקדוש אומר (שיחות הר"ן, סימן רסג): "שצריכים מאד לרחם על האשה, לדבר אליה יפה ולהחשיב אותה; בפרט בערב שבת צריכים להיות ערני מאד לא להגרר למריבות בבית, החיד"א הקדוש כותב בספר עבודת הקדש (מורה באצבע סימן ד, אות קמ): "בערב שבת מגיע השטן לכל בית יהודי ומנסה לעורר ריב ומחלקת בין הבעל לאשה, הוא מאד מפחד לראות שהם מותרים וסובלים אחד את השני, בעקר בשבת קדש, כי כשהבעל והאשה סובלים אחד את השני וחיים באהבה ושלום, אין לו עליהם שליטה כלל, והוא נפלט מביתם.

תכין לה שיחה יפה לשלחן שבת; חבל שכל הסעדה תעבר עם שיחות פוליטיות ולשון הרע. אשתך מחכה לשמע זמירות שבת וספורי צדיקים, כל השבוע יעסיקים במה שעסוקים אבל שבת זה יומו של הקדוש ברוך הוא, הזהר הקדוש אומר (פרשת ויקהל רה): "האי יומא, יומא דנשמתין הוא ולא יומא דגופא", שבת זה יום רק בשביל הנשמה, יום ששבים אל הקדוש ברוך הוא, זמני סעדות שבת הם זמני

אמונה, כמו שחכמינו הקדושים אומרים (זהר שמות, פח): "בסעדתי אלין אשתמודעון
 ישראל דאינון בני מלכא דאינון מהיכלא דמלכא דאינון בני מהימנותא", הסועד
 סעדות שבת סימן הוא שיש לו אמונה, נכר עליו שהוא בנו של מלך מלכי המלכים,
 "ומאן דפגים חד סעודתא מנייהו אחזי פגימותא לעלא ואחזי גרמיה דלאו מבני
 מלכא עלאה הוא דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל
 הוא", ואם חס ושלום מבטל אפלו סעדה אחת סימן הוא שאין לו אמונה, ואינו בנו
 של מלך מלכי המלכים.

תתפלל עבורי אני חלש מאד, אני לא מרגיש כל כך טוב, אני צריך את התפלות
 שלך.

...

היי צנועה ותקבלי חתן כשר.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויחי, ט' טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחי' תלמידה בית פיגא ברסלב.

קבלתי את מכתבך.

אני שמח מאד עם המכתב שלך ואני שמח על שסימת את ספר התהלים בפעם
 הראשונה בחיך.

תתחילי שוב את ספר התהלים בכל יום תגידי פרקי תהלים; כל הישועות וכל
 הברכות מנחים בתוך התהלים.

מה שאת צריכה תבקשי מהשם יתברך; תדברי אתו בשפה שלך, ותראי נסים
 גדולים.

הקפידו להתלבש בצניעות ותקבלי חתן כשר, בחור בעל יראת שמים. אם
 תזנהי להתלבש בצניעות - הקדוש ברוך הוא יעשה אתך נסים גדולים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה בכל הענינים.

...

אל תדחה את התפלה להמשך היום.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויחי, י"ב טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רוץ לבית הכנסת להתפלל, אל תדחה את זה להמשך היום; איפה תתפלל אחר כך? מתי תתפלל? תלך להתפלל עכשו ותמשיך עליך את כל הישועות.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות ו): "כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו", הקדוש ברוך הוא מתענג בו: "איפה הוא, מה קרה לו שהוא לא הגיע היום לבית הכנסת?" רואים מכאן שהמתפלל בצבור ממשיך על עצמו את השגחת השם יתברך.

לך לטבל במקנה ותפטר מכל הצרות; רבנו הקדוש אומר (ספר המדות, אות המתקת הדינים, סימן כב): "על ידי טבילת מקנה נתבטל הצרות וישועה באה".

הערב מתקיים השעור השבועי, בבקשה ממך תבוא לשעור; תתענג קצת, תצא מהמרירות והעצבות שלך, זכר איך פעם היית חי עם השיחות של רבנו, זכר איך שהיית נושם את רבנו, חבל לעזוב מקום כזה, אחד מאנשי שלומנו שהתקרב קצת והפסיק לבוא אל רבנו, ואחר כך הוא שוב הגיע אמר לו רבנו (חיי מוהר"ן, סימן שטו): "תמה אני איך משליכים חבורה אהובה וחביבה כזו"; רק אתה תרויח מזה שתסתובב בין אנשי שלומנו, תתבונן באמת: 'מי מקרב אותי להשם יתברך? מי מזכיר לי - בעת מצוקה - שיש בורא עולם? מי מעורר אותי ללמד בכל יום את הדרך היומי? מי פותח לי את פי שאוכל לדבר כמה מלים אל השם יתברך? רק רבנו; ולכן תקשר עצמך היטב אל אנשי שלומנו כדי שלא תעזוב את רבנו. אני מחכה לראות אותך.

...

לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים לְדַבֵּר יְפֵה.

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויחי, י"ב טבת, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם בנך חוזר הביטה מהתלמוד תורה ומדבר נבול פה, תחנכי אותו ותלמדי אותו לא לדבר ככה.

דוקא עכשו כשהוא עדין ילד קטן מאד - זה הזמן לחנף אותו, עכשו הזמן ללמד אותו לדבר יפה; אוי ואבוי להם להורים שאינם מתיחסים לזה, הם מניחים לילדים הקטנים לדבר נבול פה בטענה "שהם עוד קטנים מאד, וזה לא כל כך נורא וכו'".

חכמינו זכרונם לברכה מספרים (מנא דבי אליהו רבא, פירק יג): "מעשה באדם אחד שהיה עומד הוא ובנו בבית הכנסת; וכל העם היו עונים אמן והלוייה אחר העובר לפני התבה", בחג הסוכות, "ובנו עונה דברים של תפלות, ולא אמר לו אביו שום דבר", הבן נבל את פיו ואביו לא התחס לכה, "ואמרו לו הבריות שימחה בכנו, והשיב להם: 'מה אעשה לו? תינוק הוא! ישחק!'". הוא ענה להם שהוא עדין קטן מדי ולא נורא שהוא מדבר ככה, "שוב למחר עשה כן, כל אותן ימי החג ענה בנו דברים של תפלות ולא אמר לו אביו שום דבר", וכך הספור חזר על עצמו בכל יום מימי החג, הוא דבר דברי תפלות ואביו הניח לו כי הוא עדין קטן, "לא יצתה אותה שנה לא שניה ולא שלישית עד שמתו אשתו ובניו ובנו ויצאו לו חמש עשרה נפשות בתוך ביתו, ולא נשתייר לו אלא שני בנים: אחד חגר וסומא ואחד שוטה ורשע", מסיים אליהו הנביא: לא עברו כמה שנים וכל משפחתו מתו ונשתתרו לו רק שני בנים אחד סומא וחגר ואחד שוטה ורשע; רואים מכאן שצריכים לחנף את הילדים גם כשהם עוד קטנים.

לגבי החובות שלכם וכו', אם אתם לא יכולה לסבל את זה שבעלך בעצבות ומרה שחורה מחמת החובות; תשמחי אותו את, תרענני לו את המצב רוח כדי שהוא יצא מקטנות דעתו, ועל ידי זה הוא יצא מכל החובות. בדרך כלל החובות סותמים את המוח של האדם והוא לא יכול לקחת את עצמו בידיים, אבל האשה - היא יכולה לעזור לבעל לצאת מהקטנות, שילף לעבד, שילף לעשות 'הפצה' וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה בכל הענינים.

...

על ידי הפצה אתה יכול להציל חיים.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שמות, י"ז טבת, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

רבנו הקדוש אומר (ספר המדות, אות נאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה -

ש'שתדל להחזיר בני-אדם בתשובה", לקרב אנשים אל השם יתברך זה תקונו לפננו הברית; לכן אבקש ממך לעסוק בהפצה, להפיץ את ספרי רבנו, את עצות רבנו, לכל העולם, ועל ידי זה תתקן הכל. אין דבר יותר גדול שאתה יכול לעשות כדי לתקן את אשר פגמת, מלעסוק בהפצה.

הנסיונות מתגברים מאד, בחורים ובחורות נופלים לעברות חמורות, ועם קנטרס אחד, עם גליון, עם פרטיס - אתה יכול פשוט להציל חיי אדם. כמו שרבי נתן הקדוש אמר לפני ההסתלקות: "עזרא הסופר עוזב את העולם, הטרף והפסול מתגבר כל כך, יש היום אלפים ורכבות טרפות ופסולים, אבל אני מקנה שדף אחד מכתבי רבנו יתקן הכל"; אם בזמנים של רבי נתן היו כל כך הרבה פסולים וטרפות, מה נאמר על זמננו... אלא עלינו לזכר שרבנו עם העצות שלו יותר חזק מכל הנסיונות וכו'.

על ידי הלמוד בספרי רבנו מקבלים את העצות הנכונות להנצל מכל הנסיונות. מי שעושה 'הפצה' מגיע אל ה' עם הרבה מאד זכויות; כי כשזוכים ומחזירים אליו יהודי אחד, ויהיהודי הזה מתחיל ללמד ולהתפלל, הוא חי עם תשובה, הוא מתחרט על מעשיו וכו' - כל אלו הזכויות הם לחשבון ההוא שהחזיר אותו. ואין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר גדול מזה שמחזיר אליו אנשים.

תלמד כל יום לפחות את הדין היומי.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה בכל הענינים.

...

